

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади
церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині

Люблин

№ 3 (28)

Березень 2005 р.

www.chresto-vozd.harazd.net

Покаянія отверзи ми двері,
Жизнодавче. Утренюєт бо дух мой
ко храму святому Твоеому. Храм
носяй тілесний весь осквернен, но яко
Щедр, очисти благоутробною Твоеєю
милостію.

Покаяння відкрий мені двері,
Життядавче. Зранку бо лине дух мій
до храму святого Твойого. Храм же
мій тілесний увесь осквернів, Ти ж,
як Щедрвий, очисти добросердною
Твоеєю милостію.

Хроніка нашого буття (26)

- У суботу 5 лютого Вечірню у Хресто-Воздвиженській церкві совершив душпастир української православної громади Люблина о. прот. Мирослав Вишневський. Недільну Божественну Літургію служили 6 лютого о. митр. прот. Володимир Ходак та о. прот. Мирослав Вишневський.

- У п'ятницю 11 лютого відбулася в прицерковній світлиці на вул. Руській загальнопарафіяльна ялинка для дітей. У ялинці, крім дітей з обох люблинських церков – кафедральної та Хресто-Воздвиженської, взяли також участь православні діти із пулавської парафії. Традиційно діти підготували художню програму. Діти із кафедральної церкви, за традицією минулих років, виставили «Jasełka» та виголосили вірші та проспівали колядки, в основному польською мовою. Діти, що є вірними Хресто-Воздвиженської церкви, виступили з художньою програмою українською мовою – проспівали українських колядок та декламували Різдвяні вірші. Після художньої програми була, звичайно ж, забава для дітей та подарунки. Гарним акцентом стало те, що Павлинка Луцок та Марта Вишневська попросили про подарунки пісню *Святий Миколай, подарунки нам роздай...*

- У суботу 12 лютого випало свято Собору Трьох Святителів: Василя Великого, Григорія Богослова та Івана Золотоустого. Божественну Літургію у нашому храмі служили о. о. Володимир та Мирослав.

- Цього дня о. Мирослав відслужив Вечірню. 13 лютого – це вже Неділя про Закхея, початок Тріоди Пісної. Божественну Літургію служили о. Володимир та о. Мирослав. Після Літургії відбулася зустріч

при чаю. Цієї неділі започатковано у нашому храмі новий звичай – читання Апостола на середині храму (а не, як досі, на хорах). З цієї неділі Апостола читав активний вірний нашої церкви Віталій Падалка.

- Напередодні свята Стрітіння Господа нашого Ісуса Христа у понеділок 14 лютого відслужено Велику Вечірню з литією, яку совершив о. Мирослав, на литії на середину храму вийшли спільно з ним також о. о. Володимир та Миколай. Після Вечірні відбулося освячення свічок. В сам день свята у храмі вірні зібралися численно. Перед Літургією на середині храму було совершено освячення свічок. Божественну Літургію служили о. о. Володимир, Мирослав та Миколай. Протягом служби вірні стояли із засвіченими свічками.

- 19 лютого суботню Вечірню служиво. Мирослав. У Неділю про Митаря і Фарисея Божественну Літургію служили всі наші священики. Після Літургії відбулася зустріч при чаю.

- У суботу 26 лютого Вечірню совершив о. Мирослав. 27 лютого, у Неділю про Блудного Сина, а водночас свято свт. Кирила, уч. слов'янського, Божественну Літургію служили о. о. Володимир та Мирослав.

Хронікар

Шукайте за адресою:

www.cerkiew.pl

**З нагоди 16 річниці архиєрейської хіротонії
щиро вітаємо**

**Його Високопреосвященство Високопреосвященнішого Авеля,
Архиєпископа Люблинського і Холмського,
з цим святом.**

*Високопреосвященніший Владико! Бажаємо Вам міцного здоров'я,
багатьох духовних і тілесних сил для праці на благо Святого Православ'я.*

На многії літа, Владико!

Іс полла еті Деспота!

*Душпастир
ТА УКРАЇНЬСКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА ЛЮБЛИНА*

Тарас Шевченко

Псалми Давидові

1

Блаженний муж на лукаву
Не вступає раду,
І не стане на путь злого,
І з лютим не сяде.
А в законі Господньому
Серце його й воля
Навчається; і стане він —
Як на добрім полі
Над водою посаджене
Древо зеленіє,
Плодом вкрите. Так і муж той
В добрі своїм спіє.
А лукавих, нечестивих
І слід пропадає, —
Як той попіл, над землею
Вітер розмахає,
І не встануть з праведними
Злії з домовини.
Діла добрих обновляться,
Діла злих загинуть.

12

Чи ти мене, Боже милий,
Навік забуваєш,
Одвертаєш лице своє,
Мене покидаєш?
Доки буду мучить душу
І серцем боліти?
Доки буде ворог лютий
На мене дивитись
І сміятись! Спаси мене,
Спаси мою душу,
Да не скаже хитрий ворог:
«Я його подужав».
І всі злії посміються,
Як упаду в руки,
В руки вражі. Спаси мене
Од лютої муки,
Спаси мене, — помолюся
І воспою знову
Твої блага чистим серцем,
Псалмом тихим, новим.

53

Боже, спаси, суди мене
Ти по своїй волі.
Молюсь: Господи, внуши їм
Уст моїх глаголи,
Бо на душу мою встали
Сильнії чужії,
Не зрятъ Бога над собою,
Не знають, що діють.

А Бог мені помагає,
Мене заступає
І їм правдою своєю
Вертає їх злая.
Помолюся Господеві
Серцем одиноким
І на злих моїх погляну
Незлим моїм оком.

136

На ріках круг Вавілона,
Під вербами, в полі,
Сиділи ми і плакали
В далекій неволі;
І на вербах повішали
Органи глухії,
І нам стали сміятися
Едомляне злії:
«Розкажіть нам пісню вашу,
Може, й ми заплачем.
Або нашу заспівайте,
Невольники наші».
Якої ж ми заспіваєм?
На чужому полі
Не співають веселої
В далекій неволі.
І коли тебе забуду,
Ієрусалиме,
Забвен буду, покинутий,
Рабом на чужині.
І язик мій оніміє,
Висохне лукавий,
Як забуде пом'янути
Тебе, наша славо!
І Господь наш вас пом'яне,
Едомські діти,
Як кричали ви: «Руйнуйте,
Руйнуйте, паліте
Єрусалим!..» Вавілоня
Дщере окаянна!
Блаженний той, хто заплатить
За твої кайдани!
Блажен, блажен! Тебе, злая,
В радості застане
І розіб'є дітей твоїх
О холодний камінь!

149

Псалом новий Господеві
І нову славу
Воспоєм честним собором,
Серцем нелукавим;
Во псалтирі і тимпані
Воспоєм благая,
Яко Бог кара неправих,
Правим помагає.
Преподобнії во славі
І на тихих ложах
Радуються, славословлять,
Хвалять ім'я Боже;
І мечі в руках їх добрі,
Гострі обоюду,
На отмщеніє язикам
І в науку людям.
Окують царей неситих
В залізній пута,
І їх, славних, оковами
Ручними окрутять,
І осудять губителі
Судом своїм правим,
І вівіки стане слава,
Преподобним слава.

Шлях оздоровлення

«Якщо не маю в собі духа миру, я залишаюся внутрішньо роздертим і буду поширювати це роздерття на інших довкола себе» – пише єпископ Калліст (Вер). Це пояснення духовних джерел зла, яке є у світі – в сім'ї, громаді, суспільстві, між народами: «Великі поділи поміж народами та державами світу, – продовжує владика, – впливають з багатьох поділів, які є в серці кожного із нас» (с. 18). Це святоотцівське бачення людини і світу за яким, як люди, опинилися ми в центрі творіння Божого. Як підкреслює цитований ієрарх, «Кожен із нас (...) є малим світом, мікрокосмосом, кожен із нас це *imago mundi* – ікона світу» (с. 19). Відтак роздерття людини веде до роздерття, поділів у світі. З патристичної перспективи правильним шляхом до вирішення проблем світу є здобуття внутрішнього миру, адже «не можемо принести світові миру і єдності, доки не перебуваємо в мирі і єдності із самим собою» (с. 18). Шляхом до цього є духовне оздоровлення.

Саме оздоровлення, таїнства оздоровлення є ключовою темою виданої нещодавно Люблинсько-Холмською православною єпархією в польському перекладі збірки повчань сучасного британського православного богослова та духовного наставника єпископа Калліста. Книжка з'явилася з нагоди 15-річчя єпархії, яке відзначали в жовтні 2004 р. Книжка *Misteria uzdrowienia* – така польська назва збірки (анг. *Sacraments of Healing*, тобто *Таїнства оздоровлення*) – містить шість повчань владика, виголошених у квітні 1999 р. Згодом були вони поміщені в інтернеті, але не дочекалися досі свого англomовного друкованого видання, польське видання є першим. Польський переклад повчань здійснив відомий перекладач англomовної православної богословської літератури о. Володимир Місінок із Білостоку, випускник знаменитої Семінарії св. Володимира у Нью-Йорку. Редактором видання є, поруч із перекладачем, д-р Кшиштоф Лесневський. Варто на-

гадати, що у видавництві Люблинсько-Холмської православної єпархії у 2003 р. започатковано видання *Зібраних творів* єпископа Калліста.

У повчаннях єпископ заторкує ключові питання духовного життя сучасного православного християнина. Починає від наголошення значення ролі тіла в молитві, нагадуючи особливе становище людини, яка – як єдина серед Божого творіння – існує на двох рівнях водночас: як матеріальному, так і духовному. Владика звертає тут увагу на роль посту, якого метою є досягнення свободи для молитви. «Великий піст – це школа свободи, період увільнення від залежності наших фізичних можливостей» (с. 24) – пише владика Калліст.

У черговому повчанні єпископ вказує на значення почуття здивування, яке є початком правди, як стверджував Платон. Проводить широкий аналіз пристрастей (гр. *pathos*), ствержуючи, що «Якщо навчимося користуватися пристрастями у від-

повідний спосіб, тоді кожен із нас буде справжнім носієм миру» (с. 42).

Особливим таїнством оздоровлення є, звичайно, сповідь. Це таїнство – як підкреслює автор – є поєднанням двох елементів, у минулому мабуть окремих: прощення гріхів та духовного повчання. Єпископ Калліст наголошує на терапевтичному значенні сповіді. Ставить запитання: «Чи розуміємо гріх у середньовічних категоріях, передовсім як порушення Закону, чи радше сприймаємо гріх як прояв внутрішньої хвороби? (...) Чи сповідь асоціюється нам із судовим розглядом чи радше із візитом у лікарні?» (с. 49). Наголошує: «Це, що приносимо Христові, це не список брудних гріхів, але ми самі» (с. 51). Це особливо актуально звучить зараз, напередодні Великого посту.

Три останні повчання присвячені Божественній Літургії і Святій Євхаристії, яка

є «остаточним таїнством»; «літургії після Літургії», адже «повинні ми повертатися у світ, помічаючи Христа у кожній зустрінутій людині» (с. 80), а також смерті та її християнському сприйняттю.

Повчання єпископа Калліста сперті на глибокому богословському аналізі, але також на душпастирському і життєвому досвіді, проте автор не уникає тут і контексту європейської культурної спадщини. Цих шість повчань може стати для християнина знаменитим пугівником на шляху оздоровлення, адже владика Калліст – як влучно констатували редактори книжки у вступному слові – «зосереджується на тому, щоб хоч трохи допомогти сучасній людині зрозуміти саму себе» (с. 13).

Григорій Купріянович

Biskup Kallistos Ware, *Misteria uzdrowienia*, przekład ks. Włodzimierz Misijuk, Lublin 2004, 109 ss.

Видавничі здобутки членів нашої громади

Польська нобеліантка в українському звучанні

В лютому ц.р. з'явилося друком у Любліні унікальне видання – том українських перекладів поезії відомої польської поетеси, лауреатки Нобелівської премії Віслави Шимборської у перекладах члена нашої громади, молодого українського поета, перекладача і літературознавця Андрія Савенця. Видання книги здійснили Видавництво Університету Марії Кюрі-Скłodовської та Європейський колегіум польських і українських університетів, якого слухачем є автор перекладів.

Це найповніше досі українське видання поезії польської нобеліантки, містить 101 її поетичний твір із дев'яти поетичних збірок, що з'явилися протягом півстоліття. Щойно виданий том поруч із українським перекладом містить також вірші В. Шимборської в оригінальному звучанні. У томі знайшлося післяслово перекладача (*Инос-*

тасі Віслави Шимборської), примітки (які часом мають навіть полемічний характер), а також бібліографія всіх дотеперішніх українських перекладів краківської поетеси та бібліографія присвячених їй українських публікацій. Варто відзначити, що українські переклади оформлені за правописом 1928 року.

Книжка має прекрасне едиторське оформлення, що надає їй бібліофільського характеру. Безперечно, поява книги є важливою подією не лише в люблінському контексті, але в українсько-польських культурних взаєминах у цілому. Її поява стала гарним звершенням Року Польщі в Україні, який саме закінчується.

Г. К.

Віслава Шимборська. Версія подій / Упорядкування, переклад, післямова і примітки Андрія Савенця. – Люблін, 2005. – 317 сс.

Отець Олександр Шмеман

ВЕЛИКИЙ ПОКАЯННИЙ КАНОН СВ. АНДРІЯ КРИТСЬКОГО

На початку Великого посту, як той висхідний тон, яким визначається уся великопостна мелодія, Свята Церква пропонує нам Великий покаянний канон св. Андрія Критського. Він поділений на чотири частини і читається після Великого Повечір'я в перші чотири дні Посту. Його можна описати як покаянний плач, який відкриває нам всю неохопність, всю безодню гріха, що вражає душу відчаєм, каяттям та надією.

З великою майстерністю св. Андрій переплітає великі образи – Адама і Єву, рай і гріхопадіння, патріарха Ноя і потоп, Давида, Обітовану Землю, але найбільше Христа і Церкву – зі сповіддю гріхів і покаянням. Події Священної історії представлено як події мого життя, справи Божі в минулому як справи, що стосуються мене і мого спасіння, трагедію гріха і зради як мою особисту трагедію. Моє життя показане мені як частина тієї великої, всеохопної боротьби між Богом і силами темряви, які повстали проти Нього.

Канон починається з глибокого особистого голосіння: *З чого я почну плакати про вчинки нещасного життя мого? Який початок положу я, Христе, для теперішнього ридання?*

Один за одним відкриваються мої гріхи в глибокому зв'язку їх з трагедією стосунку людини до Бога, яка й далі продовжується, історія першого гріхопадіння – це моя особиста історія: *Перейнявши злочин первотвореного Адама, я признаю себе позбавленим Бога, вічного царства і щастя – за гріхи мої... Я втратив божественні дари. Я осквернив одяг мого тіла, осквернив те, що було, Спасе, за образом і подобою. Потьмарив я красу душі втіхами пристрастей. Нині роздер я перший мій одяг, що на початку виткав мені Створитель, і відтоді лежу нагий...*

Таким чином, протягом чотирьох вєчорів дев'ять пісень Канону знову й знову говорять про духовну історію світу, яка разом з тим – є історією моєї душі. Слова Канону закликають мене до відповіді, або

ж говорять про події і справи минулого, сенс і сила яких вічні, оскільки кожна людська душа – єдина і неповторна – проходить тим самим шляхом випробувань, стоїть перед тим самим вибором, зустрічається з тією ж вищою і найважливішою реальністю. Значення і мета Великого Канону саме в тому й полягає, щоб явити нам гріх і тим самим привести нас до покаяння.

Але він являє нам гріх не через визначення і перелічування, але через певне глибоке споглядання біблійної історії, яка воістину є історією гріха, покаяння і прощення. Канон відновлює в нас те духовне світовідчуття, всередині якого покаяння знову стає можливим. Коли ми чуємо, наприклад: *Авелевої праведності не перейняв я, Ісусе: ніколи я не приніс Тобі ані дарів приємних, ані діл Боговгодних, ані жертви чистої, ані життя бездоганного...* – ми розуміємо, що історія першого жертвопринесення, яка так мало згадується в Біблії, відкриває нам щось, що є основним у нашому власному житті, основним у самій людині. Ми розуміємо, що гріх, передусім, є відмовою від життя як данини і дару, як жертвування Богові. Або ж, іншими словами, – відмовою від життя для Бога і по-Божому. Саме завдяки цьому откровенню з'являється можливість проголосити слова, безмежно віддалені від сучасного досвіду життя, але котрі звучать як найглибша істина: *Із праху створивши життя, Ти вклав у моє тіло дихання і життя; але, Создателю мій, Збавителю мій і Суддя, прийми мене, що кається.*

Ось чому шлях посту починається з повернення до відправного пункту, до створення світу, гріхопадіння, спокуси, до того світу, де все говорить про Бога, все відображає Божу славу, де все, що відбувається, усі події безпосередньо пов'язані з Богом, де людина знаходить справжні виміри свого життя і, знайшовши їх, кається.

Переклав з російської
Дмитро Шевчук

Оригінал знаходиться за адресою — <http://www.zavet.ru>

Великий канон преп. Андрія Критського

Пісня 1

Ірмос: Помічник і Оборонець був мені на спасіння. Він Бог мій і прославлю Його; Бог Отця мого і величатиму Його, бо Він славно прославився.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

З чого я почну плакати про вчинки нещасного життя мого? Який початок положу я, Христе, для теперішнього ридання? Але, як Милосердний, дай мені відпущення провин.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Прийди, нещасна душе, з твоїм тілом, сповідайся Сотворителю всього й покинй нарешиті попередню безсловесність і з каяттям принеси Богові сльози.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Перейнявши злочин первоствореного Адама, я признаю себе позбавленим Бога, вічного царства і щастя - за гріхи мої.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Ой, горе мені, нещасна душе! Нащо ти стала подібною до першої ЄЕви? Ти подивилась погано, вразилась тяжко, приторкнулась до дерева і свавільно спробувала безумної їжі.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Замість тілесної ЄЕви мені в думках повстала ЕЄва - тілесний пристрастний помисел, що показуєє приємне, а при задоволенні повсякчас гірким напуваєє.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

По правді Адама було вигнано з раю, бо він не додержав єдиної заповіді Твоєї. Спасителю. Що ж я терпітиму, повсякчас відкидаючи Твої животворчі веління.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Переважив я Каїнове вбивство: ожививши тіло, я свідомо став убивцею душі, озброївшись проти неї лихими ділами моїми.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Авелевої праведності не перейняв я, Ісусе: ніколи я не приніс Тобі ані дарів приємних, ані діл Боговгодних, ані жертви чистої, ані життя бездоганного.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Як Каїн, ми з тобою, нещасна душе, принесли Творцеві всього грішну жертву - діла нечисті й життя негідне; тим і осуджено нас.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Ожививши грязиво, як гончар, Ти дав мені тіло й кості, дихання й життя. Але, мій Творче, Визволителю й Судде мій, прийми мене розкаяного.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Тобі, Спасителю, я виказую гріхи, заподіяні мною, та рани душі і тіла мого, що їх злочинно завдали мені внутрішні убивчі помисли.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Хоч і согрішив я, Спасителю, та знаю, що Ти чоловіколюбний: караєєш жаліючи

і милуєш щиро, бачиш, коли хто плаче, й поспішаєш, як батько, закликаючи блудного сина.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Покинутого перед ворітьми Твоїми, Спасителю, хоч у старості не вкинь у пекло мене, негідного, а перед кінцем дай мені відпущення провин, як Чоловіколюбець.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Своїми думками я - той, що попався розбійникам; тепер вони всього мене побили, ранами вкрили, але Ти Сам, Христе Спасителю, прийди і зціли мене.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Священик, поглянувши на мене, пройшов мимо, і левит, побачивши мене в біді, роздягнутим покинув; але Ти, Ісусе, що від Діви засяяв, прийди та змилосердися надо мною.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Агнче Божий, що взяв гріхи всіх! Здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені сльози умиленности.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Час каяття; до Тебе приходжу - Творця мого; здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені сльози умиленности.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Не погидуї мною, Спасителю, не відкинь мене од лиця Твого, здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені прощення провин.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Вільні й невольні провини мої, явні й таємні, відомі, - все, Спасителю, як Бог, очисти і спаси мене.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

З молодости порушив я Твої заповіді, Христе, все життя перевів я в пристрастях, безумності й недбалстві. Тим і взиваю до Тебе, Спасителю: хоч наприкінці спаси мене.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Змарнувавши багатство моє в розпусті, Спасителю, я не маю плодів побожности, а, голодуючи, взиваю: Отче милосердний, поспіши й змилосердися наді мною.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

До Тебе припадаю, Ісусе; согрешив я перед Тобою, помилуй мене; здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені сльози умиленности.

Помилуй мене, Боже, помилуй мене.

Не судися зо мною, зважаючи мої вчинки, досліджуючи слова та виявляючи бажання; а заради щедрот Твоїх, не вважаючи на мої злочинства, спаси мене. Всесильний.

Преподобний отче Андрію, моли Боги за нас.

Молитвами твоїми, Андрію, визволи нас - молимося - від пристрастей безчесних, і спільниками царства Христового покажи нині тих, що з вірою і любов'ю оспівують тебе, хвальний.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Тройце Надвічна, що в єдності Тобі поклоняються. Здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Милосердний, дай мені сльози умиленности.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородице, надіє та охороно тих, що оспівують Тебе. Здійми з мене важкий тягар гріхів і, як Владичиця Чиста, прийми мене, що каюся.

П'ятниця першого тижня Великого посту

Прокимен, голос 5

Услышит тя Господь
в день песалі.

Нехай вислухає тебе Господь
в день журби.

Паремія 1 **Книга Буття**

І назвав Адам імена всієї худоби, і птаству небесному, і всієї польовій звірині. Але Адамові помочі Він не знайшов, щоб подібна до нього була. І вчинив Господь Бог, що на Адама спав міцний сон, і заснув він. І Він узяв одне з ребер його, і тілом закрив його місце. І перетворив Господь Бог те ребро, що взяв із Адама, на жінку, і привів її до Адама. І промовив Адам: Оце тепер вона кість від костей моїх, і тіло від тіла мого. Вона чоловіковою буде зватися, бо взята вона з чоловіка. Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, і стануть вони одним тілом. І були вони нагі обоє, Адам та жінка його, і вони не соромились. Але змії був хитріший над усю польову звірину, яку Господь Бог учинив. І сказав він до жінки: Чи Бог наказав: Не їжте з усякого дерева раю? І відповіла жінка змієві: З плодів дерева раю ми можемо їсти, але з плодів дерева, що в середині раю, Бог сказав: Не їжте із нього, і не доторкайтесь до нього, щоб вам не померти. І сказав змії до жінки: Умерти не вмрете! Бо відає Бог, що дня того, коли будете з нього ви їсти, ваші очі розкриються, і станете ви, немов Боги, знаючи добро й зло. І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, і він з'їв. І розкрилися очі в обох них, і пізнали, що нагі вони. І зшили вони фігові листя, і зробили опаски собі. І почули вони голос Господа Бога, що по раю ходив, як повів денний холодок. І сховався Адам і його жінка від Господа Бога серед дерев раю. І закликав Господь Бог до Адама, і до нього сказав: Де ти? А той відповів: Почув я Твій голос у раю і злякався, бо нагий я, і сховався. І промовив Господь: Хто сказав тобі, що ти нагий? Чи ти не їв з того дерева, що Я звелів був тобі, щоб ти з нього не їв? А Адам відказав: Жінка, що дав Ти її, щоб зо мною була, вона подала мені з того дерева, і я їв. Тоді Господь Бог промовив до жінки: Що це ти наробила? А жінка сказала: Змії спокусив мене, і я їла. І до змія сказав Господь Бог: За те, що зробив ти оце, то ти проклятіший над усю худобу, і над усю звірину польову! На своїм череві будеш плазувати, і порошок ти їстимеш у всі дні свого життя. І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту. До жінки промовив: Помножуючи, помножу терпіння твої та болі вагітності твоєї. Ти в муках родитимеш діти, і до мужа твого пожадання твое, а він буде панувати над тобою. І до Адама сказав Він: За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: Від нього не їж, проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя. Тернину й осот вона буде родити тобі, і ти будеш їсти траву польову. У поті свого життя ти їстимеш хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з неї ти взятий. Бо ти порошок, і до порошку вернешся. І назвав Адам ім'я своїй жінці: Єва, бо вона була мати всього живого.

І М., 2-20-25; 3,1-20

Прокимен, голос 6

Вознесися, Господи, силою
Твоею, воспоем
і поем сили Твоя.

Вознесися, Господи, в силі
Твоїй, ми будемо співати
й славити Твою могутність.

Паремія 2

Книга Приповістей Соломонових

Бо кого Господь любить, картає того, і кохас, немов батько сина! Блаженна людина, що мудрість знайшла, і людина, що розум одержала, бо ліпше надбання її від надбання срібла, і від щирого золота ліпший прибуток її, дорожча за перли вона, і всіляке жадання твоє не зрівняється з нею. Довгість днів у правиці її, багатство та слава в лівиці її. Дороги її то дороги приємности, всі стежки її мир. Вона дерево життя для тих, хто тримається міцно її, і блаженний, хто держить її! Господь мудрістю землю заклав, небо розумом міцно поставив. Знанням Його порозкривались безодні, і кроплять рососою ті хмари. Мій сину, нехай від очей твоїх це не відходить, стережи добрий розум і розважність, і вони будуть життям для твоєї душі, і прикрасою шиї твоєї, Тоді підеш безпечно своєю дорогою, а нога твоя не спотикнеться! Якщо покладешся, не будеш боятися, а ляжеш, то буде приємний твій сон. Не будеш боятися наглого страху, ні бурі безбожних, як прийде, бо твоєю надією буде Господь, і Він пильнуватиме ногу твою, щоб вона не зловилась у пастку! Не стримуй добра потребуючому, коли в силі твоєї руки це вчинити, не кажи своїм ближнім: Іди, і знову прийди, а завтра я дам, коли маєш з собою. Не виорюй лихого на свого ближнього, коли він безпечно з тобою сидить. Не сварися з людиною дармо, якщо злого вона не вчинила тобі. Не заздри насильникові, і ні однієї з доріг його не вибирай, бо брідить Господь крутіями, а з праведними в Нього дружба. Прокляття Господнє на домі безбожного, а мешкання праведних Він благословить, з насмішників Він насміхається, а покірливим милість дає.

Пр. 3,12-34.

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «**Православний Голос Люблина**»
склав д-р Микола Рощенко.

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині
Душпастир церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього: о. прот. Мирослав Вишневський.
Редактор бюлетеня: Григорій Купріянович.

Адреса: Cerkiew Podwyższenia Krzyża Pańskiego, ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin, тел. 4444160.

E-mail: chresto-vozd@cerkiew.pl

Internet: <http://www.chresto-vozd.harazd.net>

Програма богослужінь у церкві Воздвиження Чесного Хреста Господнього - храмі української православної громади м. Люблина березень 2005 р.

У період Великого посту частина богослужінь буде спільними для всієї парафії. Відтак деякі богослужіння служитимуться у кафедральній Спасо-Преображенській церкві при вул. Руській (це позначено у дужках).

- 5 березня, Вселенська батьківська (м'ясопусна) субота. Поминання покійних**
9⁰⁰ Божественна Літургія та Панахида (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
17⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 6 березня, Неділя про Страшний Суд (м'ясопусна)**
9⁰⁰ Божественна Літургія (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
Панахида за душу Тараса Шевченка (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
після Літургії Шевченківське свято української православної громади Люблина
- 12 березня, субота**
17⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 13 березня, Неділя Прощення (сиропусна)**
9⁰⁰ Божественна Літургія (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
11³⁰ Вечірня Великого Посту (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 14 березня, понеділок. Початок Великого Посту**
17⁰⁰ Повечір'я та Вел. Канон св. Андрія Критського (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 15 березня, вівторок**
17⁰⁰ Повечір'я та Вел. Канон св. Андрія Критського (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 16 березня, середа**
17⁰⁰ Повечір'я та Вел. Канон св. Андрія Критського (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 17 березня, четвер**
17⁰⁰ Повечір'я та Вел. Канон св. Андрія Критського (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 18 березня, п'ятниця**
17⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 19 березня, субота**
17⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 20 березня, Перша Неділя Великого Посту. Торжество Православ'я**
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
11³⁰ Молебень Неділі Православ'я (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
17⁰⁰ Вечірня та I Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)
- 25 березня, п'ятниця**
17⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 26 березня, субота**
17⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
- 27 березня, Друга Неділя Великого Посту. Пам'ять свт. Григорія Палами**
9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)
18⁰⁰ Вечірня та II Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)